

ת"פ (חיפה) 38471-05-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד מחאג'נה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 38471-05-24 מדינת ישראל נ'
מחאג'נה (עציר) ואח'
לפני כב' הנשיא, השופט אבי לוי

מדינת ישראל

בעניין: המאשימה
נגד

1. מוחמד מחאג'נה
2. ג'אלב מחאג'נה
3. יזן מחאג'נה (עציר)

הנאשמים

גזר דין

שלושת הנאשמים שלפניי, מוחמד מחאג'נה (להלן: "**הנאשם 1**"), גאלב מחאג'נה (להלן: "**הנאשם 2**") ויזן מחאג'נה (להלן: "**הנאשם 3**") הורשעו ביום 12.9.24 על סמך הודאתם, במסגרת הסדר טיעון בביצוען של עבירות שנכללו בכתב-אישום מתוקן אשר הוגש נגדם.

הנאשם 1 הורשע בעבירה שעניינה **סחר בנשק שלא כדין** לפי סעיפים 144(ב) ו-144(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**" או "**החוק**") (**שתי עבירות**); הנאשמים 2 ו-3 הורשעו בעבירה שעניינה **עבירות בנשק (החזקה)** לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בדבר העונש שיוטל על הנאשמים.

עובדות ההרשעה:

חלק כללי

המכונה נ"פ 00309781 (להלן: "הסוכן") פעל במועדים הרלוונטיים לכתב-האישום בשליחות משטרת ישראל ורכש בהוראתה, באישורה ובכספה כלי-נשק, תחמושת וסמים באופן המתואר להלן.

נ"פ 00720710/23 המכונה 'סינטה' הינו שוטר (להלן: "סינטה") ובמועדים הרלוונטיים פעל בשליחות משטרת ישראל ורכש בהוראתה, באישורה ובכספה כלי-נשק, תחמושת וסמים כמתואר להלן.

נאשם 1 הוא אביהם של נאשמים 2 ו-3 והשלושה מתגוררים בביתו של נאשם 1 בכפר מוסמוס (להלן: "הבית").

בין הסוכן לבין שלושת הנאשמים, קיימת היכרות מוקדמת על רקע ידידות בין הסוכן לבין נאשם 1.

החל מתאריך 3.11.23 ובמספר הזדמנויות שונות, פנה נאשם 1 לסוכן והציע למכור לו כלי-נשק שונים. בתאריך 3.11.23 נאשם 1 הציע למכור לסוכן אקדח מסוג "סטאר" תמורת סך של 30,000 ₪ (להלן בהתאמה באישום זה: "האקדח" ו-"העסקה") והשניים סיכמו לשוחח בהמשך.

בתאריך 14.11.23, יצר הסוכן קשר טלפוני עם נאשם 1 ושאל אותו האם האקדח אותו הציע בתאריך 3.11.23, עודנו זמין לרכישה. נאשם 1 השיב בחיוב.

בתאריך 21.11.23 בשעה 15:26, יצר הסוכן קשר טלפוני עם נאשם 1 ומסר לו כי הכסף עבור האקדח מוכן והשניים סיכמו לשוחח בערב על-מנת לתאם מועד לביצוע העסקה. בסמוך לשעה 20:55 שוחחו השניים בטלפון וסיכמו להיפגש למחרת לשם ביצוע העסקה.

במועדים הרלוונטיים לאישום זה, במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, החליט נאשם 1 למכור לסוכן אקדח ה - "סטאר" תמורת סך של 30,000 ₪.

בתאריך 22.11.23 בשעה 17:40 או בסמוך לכך, אחיו של הסוכן (להלן באישום זה: "מוחמד") התקשר לסוכן והודיע לו כי נאשם 1 הגיע לרפת של משפחת הסוכן באום אל פאחם (להלן: "הרפת") וכי הוא ממתין לסוכן ברפת. לבקשת הסוכן, העביר מוחמד את הטלפון אל נאשם 1 ששוחח עם הסוכן, והשניים סיכמו להיפגש בביתו של נאשם 1 לשם ביצוע העסקה.

בשעה 17:48 או בסמוך לכך, יצאו הסוכן וסינטה ברכבם (להלן: "רכב ההפעלה") לכיוון הבית. בהגיעם לבית ומשהבחין בנאשמים 1 ו-2 עומדים בשטח הבית, יצא הסוכן מרכב ההפעלה והחל לצעוד לעברם. במקביל לכך, החנה סינטה את רכב ההפעלה בהתאם להכוונתו של נאשם 1 ונותר ברכב ההפעלה.

הסוכן ונאשם 1 נכנסו אל תוך הבית ועמדו יחדיו בחדר המדרגות (להלן באישום זה: "חדר המדרגות"), או אז קרא נאשם 1 לנאשם 2 שנכנס אף הוא לחדר המדרגות, כשהוא מחזיק על גופו, אקדח חצי אוטומטי מסוג קולט, קליבר 9 מ"מ מספר סידורי CLW017539 שהינו כלי שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם והוא נשק כהגדרתו בחוק וכן מחסנית תואמת לנשק שהינה אביזר לנשק ובתוכה 8 כדורים בקליבר 9 מ"מ שהינם תחמושת (להלן יחד: "הנשק").

בסמוך לאחר כניסתו של נאשם 2 כאמור, סגר נאשם 1 את דלת הבית ונאשם 2 הוציא את הנשק שהיה על גופו מתחת לבגדיו ומסר אותו לידי הסוכן.

הסוכן וידא את תקינותו של הנשק ובסמוך לאחר מכן, מסר לנאשם 1 תמורתו סך של 30,000 ₪. בהמשך לכך יצא הסוכן מהבית, נכנס לרכב ההפעלה ויחד עם סינטה עזבו השניים את המקום.

בהמשך למתואר לעיל, בתאריך 16.12.23 הגיע נאשם 1 לרפת ופגש בסוכן. נאשם 1 הציע לסוכן כי ימכור לו שני אקדחים מסוגים שונים בסך של 50,000 ₪ לכל אקדח, וכן ימכור לסוכן אקדח תקין וכן אקדח תקול בסך כולל של 70,000 ₪. הסוכן השיב לנאשם 1 כי הוא מעוניין אך בנשק תקין והשניים

סיכמו להיפגש בבית בתאריך 18.12.23 בשעה 18:00 לשם ביצוע עסקת הנשק.

במועדים הרלוונטיים לאישום זה, במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, החליט הנאשם 1 למכור לסוכן שני אקדחים תמורת סך של 50,000 ₪.

בתאריך 18.12.23 בשעה 18:36, או בסמוך לכך, הגיעו הסוכן וסינטה ברכב ההפעלה למתחם הסמוך לבית והסוכן פגש בנאשם 3 אשר הורה לו להיכנס לבית ולפגוש את נאשם 1, והסוכן עשה כן. נאשם 3 הלך להביא אקדח חצי אוטומטי מסוג HEGE WAFFEN מספר סידורי 1093347 בו מנגנון הדק פטיש פגום ומחסנית תואמת לו שהינה אביזר לנשק (להלן יחדיו: "האקדח התקול").

הסוכן נפגש עם נאשם 1 בבית ובהמשך הגיע נאשם 3 אל הכניסה לבית כשהוא מחזיק את האקדח התקול, ומסר אותו לנאשם 1. מיד לאחר מכן מסר נאשם 1 את האקדח התקול לסוכן.

בהמשך למתואר לעיל, נאשם 1 יצא מהסלון וחזר בחלוף מספר דקות כשעל גופו אקדח חצי אוטומטי מסוג FN מספר סידורי F07912 שהינו כלי שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם והוא נשק כהגדרתו בחוק ומחסנית שהינה אביזר לנשק (להלן יחד: "הנשק"), אותם הוא מסר לידי הסוכן. הסוכן בדק את תקינותו של הנשק ואמר לנאשם 1 כי הוא סבור שהנשק שווה סך של 40,000 ₪ לכל היותר ונאשם 1 מסר לסוכן כי הוא יכול לרכוש הן את האקדח התקול הן את הנשק במחיר כולל של 50,000 ₪.

בהמשך לכך, נאשם 3 נכנס שוב לבית וסימן לנאשם 1 בידי כי ניתן לצאת מהבית. בשלב זה, הסוכן אשר החזיק את האקדח התקול ואת הנשק, מסר תמורתם לידי נאשם 1 סך של 50,000 ₪, יצא מהבית, נכנס לרכב ההפעלה ויחד עם סינטה הם עזבו את המקום.

במעשיהם המתוארים לעיל, כך נכתב בכתב האישום המתוקן:

נאשם 1, בשתי הזדמנויות, סחר בשלושה נשקים, שלוש מחסניות המהוות אביזר לנשק ושמונה כדורים המהווים תחמושת לנשק, וזאת בלא רשות על-פי דין לעשות כן.

נאשם 2 החזיק נשק, מחסנית המהווה אביזר לנשק ושמונה כדורים המהווים תחמושת לנשק, וזאת בלא רשות על-פי דין לעשות כן.

נאשם 3 החזיק נשק ומחסנית המהווה אביזר לנשק וזאת בלא רשות על-פי דין לעשות כן.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 עלה, כי הנאשם בן 47, נשוי ואב לחמישה ילדים ומתגורר בבית בבעלותו. טרם מעצרו בתיק הנדון עבד כשכיר בתחום הבניין. הנאשם תיאר מצב כלכלי תקין ואת קשייה של אשתו לתפקד באופן עצמאי ולדאוג לצרכי הבית בהיותו במעצר. הנאשם נשר מלימודיו לאחר סיום 9 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות.

הנאשם נעדר מעורבות קודמת בפלילים. בהתייחסותו לעבירות נשוא תיק זה, התקשה הנאשם לקבל

אחריות למיוחס לו בכתב-האישום המתוקן. באשר לנסיבות מעשיו, תיאר הנאשם כי טייל עם כלביו כשלפתע מצא כלי נשק מתחת לעץ. מתוך תחושת אחריות לכלי-הנשק, כך תיאר הנאשם, הוא החליט לקחת אותו לביתו. עם הגעתו לבית התקשר לחבר טוב ונאמן שינחה אותו מה לעשות עם הנשק שמצא. כך, לדבריו, מסר את כלי-הנשק לחברו הטוב. הנאשם שלל כל מעורבות באירוע פלילי וכל כוונה לסחור בנשק.

שירות המבחן ציין כי בשיחה עם הנאשם הוא השתמש במנגנוני הגנה של הכחשה באשר למעורבותו בעבירות נשק והתקשה להסביר את הפער בין הצהרותיו לעיל לבין המתואר בכתב-האישום המתוקן.

להערכת שירות המבחן, הנאשם מתקשה לווסת את דחפיו, כאשר צרכיו עומדים בפער לרצונותיו, הוא נוטה להתנהל תוך קושי בהפעלת שיקול דעת, כפי שהתנהגותו תוארה בכתב האישום המתוקן. עוד התרשם מקשיים לקבל אחריות ובעלות להתנהגותו.

מדו"ח שהתקבל מגורמי הטיפול בשב"ס המעודכן ליום 18.11.14, עולה כי הנאשם מועסק כתומך באגף עצורי ימים. צוין, כי הנאשם מתפקד מול גורמי שב"ס במסירות ובאחריות, ובהתחשב בכך, שמדובר באגף מורכב. במסגרת תפקידו, הנאשם משולב בקבוצת תומכים וההתרשמות הינה כי הוא שומר על כללי הקבוצה ומשתתף פעיל.

שירות המבחן ציין כי הנאשם התקשה להביע מוטיבציה פנימית להשתלבות בהליך שיקומי והתקשה להצביע על מטרות לשינוי. הנאשם הציג עמדה קורבנית והתקשה להתבונן בנסיבות מעורבותו בעבירה הנדונה, כיום ממוקד בסיפוק צרכיו האישיים ובמחיר העונשי אותו עתיד לשלם וכן מתקשה לראות את הפסול שבעבירה ובעובדה כי בניו הינם שותפים בתיק הנדון.

צוין כי באבחון מקצועי אשר נערך לנאשם בשירות המבחן, נמצא כי רמת הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק הינה גבוהה, ורמת המסוכנות באם תישנה, מוערכת כגבוהה.

לאור המתואר לעיל, לנוכח חומרת העבירה ולצד קשייו של הנאשם לערוך תהליך התבוננות פנימית ולבטא נזקקות טיפולית, לא בא שירות המבחן בהמלצה במסגרת הקהילה שיש בה להפחית את המסוכנות להישנות עבירות בעתיד.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2

מתסקיר שירות המבחן עולה: הנאשם בן 21, בן בכור, רווק, טרם מעצרו התגורר בבית משפחתו במוסמוס ועבד בתחום הבניין. הנאשם תיאר מצב כלכלי תקין ולא הביע נזקקות או צורך למעקב פסיכיאטרי או פסיכולוגי.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, בבית-ספר מקצועי במגמת חשמל, אך התקשה להתמיד באופן יציב בלימודים.

אביו של הנאשם הינו עצור במסגרת התיק הנוכחי. את הקשר עם הוריו ואחיו תיאר הנאשם כתקין,

ושיתף כי בשל מעמדו כבן בכור הוא נושא בתחושת מחויבות ואחריות לבני משפחתו. כן התקשה הנאשם לתאר בפתיחות את הדינמיקה המשפחתית.

באשר לדפוס השימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים, הנאשם מסר כי הוא צורך אלכוהול סביב פורומים חברתיים בלבד, ושלל שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים נוספים או הימורים.

בהתייחסו לעבירה המיוחסת לו בתיק זה, התקשה הנאשם לקבל אחריות. הנאשם הכחיש שהחזיק נשק והתקשה לשתף בפתיחות באשר לנסיבות ביצוע העבירה או לגבי המניעים שמאחורי התנהגותו.

שירות המבחן ציין כי במהלך השיחה עמו, הנאשם השתמש במנגנוני הגנה נוקשים של הכחשה וצמצום, לצד מזעור חומרת מעשיו. הנאשם התנהג בצורה מניפולטיבית תוך קושי בהתבוננות במעשיו ובנסיבות הרקע להם.

שירות המבחן שקל את גורמי הסיכוי לשיקום, כגון הצלחתו של הנאשם לסיים 12 שנות לימוד, למרות קשייו האישיים באותה העת ושמירה על יציבות תעסוקתית. כגורמי סיכון, התרשם שירות המבחן כי מדובר בנאשם צעיר, בשלהי גיל ההתבגרות, המאופיין בזהות אישית בלתי בשלה ומגובשת. עוד צוין כי קיים פער בין הציפיות מהנאשם, בהיותו בן בכור, לבין יכולותיו לעמוד בציפיות אלו, מה שהשאיר אצלו תחושות של חוסר הערכה עצמית ובטחון עצמי נמוך.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתנהל באופן אימפולסיבי עם קושי בוויסות דחפיו כאשר המציאות עומדת בפער אל מול רצונותיו הרגועים, וכי בשל גילו הצעיר ומאפייניו האישיותיים הדלים, הנאשם מתקשה להתנהל ולקבל החלטות תוך שיקול דעת מיטיב. צוין, כי הנאשם התקשה להביע מוטיבציה ראשונית באשר להמשך התבוננות ביקורתית ביחס לדפוס התנהגותו.

הנאשם שולב בתוכנית מעצר ראשון, תוכנית הכנה לטיפול עצורים שזהו מעצרו הראשון. ההתרשמות מהנאשם הינה כי הוא מקפיד להגיע בזמן, מפגין אחריות ורצינות ומכבד את חוקי הקבוצה ומשתתפיה. במסגרת התוכנית, הנאשם סיים בהצלחה קורס "ניהול קונפליקטים".

יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם, למרות שהביע שביעות רצון מהשתתפותו בטיפול במסגרת הכלא, אינו בשל בשלב זה בחייו לטיפול מעמיק ואינו מצליח לזהות את המניעים להיותו מעורב בפלילים, עניין המעלה את הסיכון להישנות עבירות.

לאור כל זאת, שירות המבחן מצא כי רמת הסיכון להישנות עבירות הינה גבוהה, ומידת המסוכנות באם תישנה, מוערכת כגבוהה.

לנוכח האמור, שירות המבחן לא ראה בהליך טיפולי בקהילה במסגרת שירותיו משום אמצעי שיביא להפחתת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו.

כן הומלץ על ידי שירות המבחן, כי במידה ויוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל, להתחשב בגילו הצעיר ולהסב את תשומת הלב לגורמי שב"ס לאפשרות שילובו בהליך שיקומי במסגרת מאסרו. עוד הומלץ על ענישה מותנית וקנס כספי.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 3

מתסקיר שירות המבחן עולה: הנאשם בן 20, נמצא בקשר עם צעירה בת 18 ובכוונתם להינשא בעוד מספר שנים. טרם מעצרו התגורר עם בני משפחתו בבית הוריו ועבד כעוזר נהג. משפחתו מונה כחמישה ילדים, הוא השני בסדר הילודה; הנאשם 1 בתיק זה הוא אביו של הנאשם 3, ונאשם 2 הינו אחיו. הנאשם תיאר כי אמו נאלצה לצאת לעבוד מחוץ למשק ביתה בעקבות מעצרו. הנאשם תיאר מצב סוציו-אקונומי בינוני.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. הנאשם תיאר עצמו כאדם רגוע, אהוב וחברותי, וכי חבריו כיום הם בני משפחתו בלבד שכן רצה להרחיק עצמו מפני התנהגות שולית ועבריינית.

לנאשם אין מעורבות קודמת בפלילים. הנאשם מוכר לשירות המבחן מתיק זה, עת נערך תסקיר מעצר. בתסקיר דאז, התרשם שירות המבחן מצעיר שנראה כי הצליח לגייס כוחותיו, לסיים 12 שנות לימוד, ללמוד מקצוע ולהשתלב במסגרת תעסוקה ואף מבטא שאיפות לנהל אורח חיים חיובי ומתפקד. עם זאת, צוין כי הנאשם מתקשה לעמוד בלחצים משפחתיים, להביע את דעתו מול דמויות סמכות ועלול לפעול בהיעדר שיקול דעת במצבים אלו. עוד התרשם שירות המבחן מהפערים שעלו בהצגת הנאשם את עצמו אל מול נסיבות מעצרו, על כן, הוערך כי קיים סיכון לא מבוטל להישנות התנהגות עוברת חוק. בהמשך לכך, שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרור הנאשם לחלופת מעצר.

בהתייחסותו לעבירות נשוא כתב-האישום המתוקן, הנאשם מקבל אחריות ברמה הפורמאלית למיוחס לו. לדבריו, אמנם ידע על תכולת השקית אותה הביא לאביו, אך לא ידע כיצד להתמודד באותה הסיטואציה בה מעורב אביו. הנאשם הביע צער וחרטה ותיאר כי מכיר בחומרת המעשים ובסכנות הקיימות בהתנהלותו. הנאשם תיאר אכזבה מאביו, שלדבריו הקפיד לחנך אותו ואת אחיו להתרחק מאנשים ומסיטואציות העלולות לסכנם.

הנאשם תיאר כי נמצא בהליך טיפולי קבוצתי במסגרת מעצרו הנוכחי, ותיאר שביעות רצון מהשתתפותו. הנאשם הביע נכונות להמשיך את השתתפותו בהליך טיפולי ככל שיוצע לו.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כצעיר בעל כוחות אשר עד למעורבותו בעבירות הנדונות הקפיד לנהל אורח חיים חיובי. יחד עם זאת, קיים פער משמעותי בין תיאור הנאשם את עצמו לבין אופי העבירות המיוחסות לו. כמו כן, בהתייחסותו לעבירות, גילה הנאשם זהירות וצמצום במסירת מידע העלול להיתפש כבעייתי. בשקלול נתונים אלה ובהתאם לנכתב לעיל, שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות עבירה בעתיד.

לאור המתואר לעיל, ובהתחשב בהתרשמות מן הנאשם ולאור חומרת העבירות המיוחסות לו, לא בא שירות המבחן בהמלצה על חלופות ענישה או שיקום במסגרת הקהילה. יחד עם זאת, ולאור הנכונות שהביע הנאשם להמשיך את השתלבותו בהליך טיפולי ולשם העלאת סיכויי השיקום בעתיד, המליץ שירות המבחן כי תיבחן האפשרות לשילובו של הנאשם בתוכניות טיפול מתאימות במסגרת שירותי בתי-הסוהר.

הפרקליט המלומד עמד על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה של העבירה דכאן; במסגרת גיבוש מתחם העונש ההולם פירטה המאשימה את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ולעניין מדיניות הענישה הנוהגת ורף הענישה הצביעה המאשימה על פסיקה רחבה.

צוין כי בעניינם של שלושת הנאשמים מדובר בהרשעה ראשונה אך אין בכך כדי להביא להקלה משמעותית בענישה, לאור חומרת מעשיהם.

ביחס לנאשם 1 ברור כי הוא זה שחולל את העסקאות, ביצע אותן והרוויח מהן כסף רב; בהתייחס לעבירת ההחזקה המיוחסת לנאשמים 2 ו-3 צוין כי מדובר בעבירת החזקה שנעשתה תוך כדי ביצוע עסקה ויש לכך, לטעמה של המאשימה, נסיבה לחומרה. צוין כי האקדח הוגדר כ"פגום" ולא כתקול, והמשמעות היא שאם מתקנים את התקלה הספציפית האקדח הופך להיות שמיש וחוזר להיות מסוכן.

לעניין מדיניות הענישה הפנה הפרקליט להנחיית פרקליט המדינה, בה נקבעו מתחמים של 18 עד 36 חודשים לעבירת ההחזקה ו-42 עד 72 חודשים לעבירת הסחר, ביחס לכל אירוע של סחר.

נוכח הנסיבות החמורות של עבירת ההחזקה בתיק זה, סברה המאשימה כי המתחם הראוי ביחס לנאשם 2 נע בין 24 ל-42 חודשים וביחס לנאשם 3 כנע בין 20 ל-40 חודשים. המדרג בין הנאשמים נובע, בין השאר, מן העובדה כי נאשם 2 החזיק גם מחסנית ואילו נאשם 3 החזיק אקדח בלבד וכן היה בו פגם.

ביחס לנאשם 1 טענה המאשימה למתחם אחד הנע בין 6 ל-9 שנות מאסר.

באשר למיקומם של שלושת הנאשמים בתוך המתחם, ביקשה המאשימה להעמידם בשליש התחתון אך לא בתחתית מתחם העונש. זאת, לנוכח הודאת הנאשמים, עברם הנקי ותוך שימת לב לכך שהתסקירים לא יכולים להביא להקלה בעונשם ולסטייה מטעמי שיקום. לטענת המאשימה מדובר בתסקירים שליליים המעידים על מסוכנות ולכן יש צורך בהרתעה. עוד ביקשה המאשימה להשית על הנאשמים עונש מאסר על תנאי וקנס, ובפרט לנאשם 1 אשר הרוויח רווח משמעותי מאותן עבירות שביצע.

ההגנה

ב"כ המלומד של הנאשם, עו"ד עלי סעדי, עמד על פסיקה רחבה הרלוונטית לעניינם של שלושת הנאשמים. בנוסף ציין כי לדידו על בית-המשפט להתחשב, בעניינם של כל הנאשמים, בפרק הזמן המשמעותי שחלף מעת היצוע העבירות, העומד על כשנה שלמה; ביחס לנאשמים 1 ו-3, יש לזכור כי האקדח מתוצר HAGE WAFFEN היה תקול ולכן בעל מסוכנות פחותה באופן משמעותי מאשר נשק תקין; ביחס לנאשמים 2 ו-3, נטען כי מדובר בעבירה חד-פעמית ורגעית, שהתרחשה בזמן קצר ביותר וללא כל תכנון מוקדם. מעורבותם באירוע הייתה שולית ופסיבית מאוד.

הסנגור עמד על הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בציינו כי משפחת מחאג'נה הנה משפחה קשת יום ומרובת ילדים, כחמישה במספר. חרף קשייהם הכלכליים, מדובר במשפחה נורמטיבית ולשלושת הנאשמים עבר נקי וכי התנהגותם בתיק זה אינה מאפיינת אותם. עוד צוין כי שלושת הנאשמים הודו בפני בית המשפט, וכתוצאה מכך גם חסכו בזמן שיפוטי יקר. נטען כי לקיחת האחריות לוותה בחרטה עמוקה על מעשיהם וכן הפקת לקחים.

בעניינו של נאשם 1 צוין כי הוא בן 48, עובד בתחום הבניין ומפרנס את משפחתו. ביצוע העבירה הנדונה בתיק דכאן בוצעה על רקע מצוקה כלכלית קשה. הנאשם 1 עודנו במעצר, קרי הוא כבר משלם בגין מעשיו.

בעניינם של נאשמים 2 ו-3 צוין כי מדובר בצעירים כבני עשרים ומעורבותם באירוע שולית ופסיבית והייתה בהמשך להנחיית אביהם, הנאשם 1. הנאשמים נמצאים במעצר בית, קרי כבר משלמים בגין מעשיהם.

בהתייחסו לטיעוני המאשימה ציין הסנגור כי בעסקה הראשונה היה אקדח ובשנייה אקדח תקול, ולא פגום כפי שטענה המאשימה.

באשר לתסקירי הנאשמים, צוין כי נאשם 1 הבהיר את דבריו והודה בביצוע שתי העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן. באשר לעניינו של נאשם 2, הודגש כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שלקח אחריות מלאה על ביצוע העבירה.

נטען כי מעובדות כתב האישום לא עולה כי הנאשמים ידעו שהולכת להתבצע עסקה כלשהי, ולכן, בניגוד לטענת המאשימה, לא מדובר בנסיבה לחומרה היות והמסירה הייתה תמימה.

לסיכום, עתר הסנגור המלומד להטלת עונש מאסר קצר מועד על נאשם 1, ועונשים שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות על נאשמים 2 ו-3.

לאור כל המקובץ, עתר הסנגור לקביעת מתחם העונש ההולם:

בעניינו של נאשם 1 כנע בין 30 ל-48 חודשי מאסר בפועל;

בעניינו של נאשם 2 כנע בין 8 ל-12 חודשי מאסר בפועל;

בעניינו של נאשם 3 כנע בין 6 ל-14 חודשי מאסר בפועל.

דבריהם של הנאשמים

הנאשם 1 הצטער על שעשה והבטיח שלא יחזור על מעשיו.

הנאשם 2 הצטער על שעשה, הדגיש כי טעה והבטיח שלא יחזור על מעשיו.

הנאשם 3 הצטער על שעשה, ציין כי שילם מחיר על טעותו והבטיח שלא יחזור על מעשיו.

דין והכרעה

מעשיהם של הנאשמים דכאן מבטאים פגיעה חמורה בשלום הציבור ובביטחוננו. ראוי כי על מעשים מסוג זה תוטל תגובה עונשית הולמת, כנגזרת מן האינטרס הציבורי למנוע, או לכל הפחות לצמצם ככל הניתן, את תופעת עבירות הנשק.

ככלל, עת נפנים לבצע את מלאכת הענישה, העיקרון המנחה שנקבע במסגרת תורת הבניית שיקול-הדעת השיפוטי, הוא עקרון ההלימה: שימור יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתם של הנאשמים ובין סוג העונש המוטל עליהם ומידתו. על מנת לשמור יחס זה, עובר לקביעת העונש יש לשרטט מתחם עונש הולם, מתוך התחשבות בערך החברתי בו פגע המעשה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. מכאן, לאחר קביעת המתחם וככל שבית-המשפט לא מצא לנכון לסטות הימנו מטעמים של שיקום אם של הגנה על הציבור, ייקבע העונש המתאים לנאשמים בשים לב לנסיבותיהם האישיות ולנתונים נוספים, הללו שאינם קשורים בביצוע העבירה.

ראשית אציין כי העבירות החמורות אותן ביצע הנאשם 1, פעם אחת במעורבותו של נאשם 2 ובפעם האחרת במעורבות של נאשם 3, מהוות "**אירוע אחד**" שכן קיים ביניהן קשר הדוק. (ראו לעניין זה: ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל**, מפי כב' השופטת ברק-ארז, ניתן ביום 29.10.14; ע"פ 9308/12 **עיסא נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 30.7.15). משכך ייקבע מתחם עונש אחד הולם לכלל המעשים, זאת לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין. יודגש כי בגזירת העונש יישמר היחס ההולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם 1 לבין תקופת המאסר שיהא עליו לרצות וזאת לפי סעיף 40ג(ג) לחוק.

בשלב זה אפריד את הדיון בין הנאשמים.

ראשית, אפנה לדון בעניינו של הנאשם 1.

בכל הנוגע לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של נאשם זה, הרי שהדברים מובנים מאליהם: הסוחר בנשק בלא רשות על פי דין פוגע בראש ובראשונה **בביטחון המדינה**, **במנגנוני שלטונה ובביטחון הציבור**, הנחשף לסכנה ממשית לשלמות גופו ונפשו. הפגיעה בערכים אלו גבוהה וממשית.

המסכת העבריינית אשר נחשפה במסגרת תיק חקירה זה היא אכן חמורה ומדאיגה. היא מלמדת על הקלות הבלתי נסבלת בה ניתן להשיג כלי נשק ותחמושת בתוככי מדינת ישראל. **עסקינן בעבירות פליליות חמורות** המסכנות עד מאוד את אזרחי ותושבי מדינת ישראל.

אכן, בשנים האחרונות נפנה בית המשפט העליון ועמו הערכאות השיפוטיות האחרות להיאבק בתופעה

מסוכנת זו באמצעות הגבהת רף הענישה, הנקוט בכגון דא. על הסכנה הגלומה בעבירות שעניין סחר
בנשק, בלא רשות על פי דין עמד כב' השופט נ' סולברג במסגרתו של ע"פ 2733/20 **אבו זיאד נ'**
מדינת ישראל, ניתן ביום 24.10.21:

"השתלשלות האירועים שנפרשה לפנינו עניינה במעשים פליליים חמורים וקשים;
תופעה נפסדת ומסוכנת של סחר בכלי נשק ותחמושת... **רעה חולה זו פוקדת
את מדינתנו מזה זמן, והיא מזינה, דבר יום ביומו, את פעולות הטרור ואת
עורקי הפשיעה החמורה, המסכנים את הציבור הישראלי, סכנת נפשות
ממש, בכוח ובפועל.** הקלות שאפיינה את מעשי הסחר במקרה דנן, ... למען
בצע כסף, אכן ראויים לגינוי רועם וענישה מחמירה. לא זו אף זו, גל האלימות
הגואה בתוככי המגזר הערבי, מצריך אף הוא מאיתנו להיענות לצו השעה, ולנקוט
יד קשה כלפי מבצעי עבירות בנשק; **לבטח כן, כאשר בעבירות של סחר בנשק
עסקינן, כבעניין דנן.**"

עוד מתאימים לעניינינו דבריה של כב' השופטת א' חיות שנכתבו במסגרתו של ע"פ 2251/11 **נפאע נ'**
מדינת ישראל, ניתן ביום 4.12.11:

"על הסכנות הרבות הנשקפות מסחר בלתי חוקי בנשק עמד בית משפט זה לא
אחת בציינו כי **"הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא
מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם,
והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות
סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו
לזירה בדרך מקרה... אכן, סחר בלתי חוקי בנשק סולל את הדרך לפעילות
אלימה ובלתי חוקית והדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית בה קיים
חשש תמידי כי נשק המוחזק באופן בלתי חוקי יתגלגל לא רק לידיים
עברייניות, עניין חמור לעצמו, כי אם לידיהם של אלה המבקשים להוציא
אל הפועל פעילות חבלנית עוינת... על כן, כל מי שהופך עצמו לחוליה
במנגנון זה של סחר בלתי חוקי בנשק, מוחזק כמי שמבין ויודע אל נכון מה
עלולות להיות התוצאות הנובעות ממעשיו ומהן הסכנות הנשקפות ממעשים
אלה לחברה כולה (ראו ע"פ 4831/03 אבו בכר נ' מדינת ישראל, פסקה 4
(23.5.2004))" (ההדגשות אינן במקור).**

זאת לדעת, המחוקק קבע לצדה של העבירה שעניינה סחר בנשק שלא כדין לפי סעיף 144(ב2) לחוק
העונשין עונש מרבי בן 15 שנות מאסר. מערכת השפיטה נרתמה כאמור למאמץ למיגור עבירות הנשק,
על ידי הטלת ענישה מרתיעה. הדברים בוטאו כך מפי כב' השופט מזוז במסגרתו של ע"פ 4406/19
מדינת ישראל נ' סובח (ניתן ביום 15.11.19) בציינו כדלהלן:

"ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה
הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות
במקומותינו, בבחינת 'ייבוש הביצה' המשמשת ערש לגידולן של תופעות אלה. **מהלך
כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה
לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש
בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן"** (ההדגשות אינן במקור).

על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם בענייניו של הנאשם עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת
בעבירה שעניינה סחר בנשק לפי סעיפים 144(ב2) ו-(ג). נמצאתי למד, כי בשנים האחרונות חלה אט-
אט מגמת החמרה בענישה, הבאה לידי ביטוי בפסיקת הערכאות השונות הנוגעת לעבירות אלו.

ואכן, מגמת ההחמרה בענישה הבאה לידי ביטוי בפסיקת הערכאות השונות בגין עבירות בנשק ניכרת היטב. עם זאת, ברי כי העונש שנגזר בסופו של יום תלוי לא רק בנסיבות ביצוע העבירה אלא גם בעברו הפלילי של הנאשם ובנסיבותיו האישיות. כך למשל, למדיניות הענישה **בגין עבירות סחר בנשק**, ראו: ע"פ 971/19 **מדינת ישראל נ' געביס** (ניתן ביום 11.7.19) - במסגרתו הושתו 50 חודשי מאסר לריצוי בפועל (בגין שלושה אישומים של סחר בנשק); ע"פ 1944/20 **אמארה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2.9.20) - במסגרתו הושתו 6 שנות מאסר לריצוי בפועל; ע"פ 4456/21 **מדינת ישראל נ' אבו עבסה** (ניתן ביום 23.1.22) - במסגרתו הושתו 72 חודשי מאסר לריצוי בפועל; ע"פ 1397/16 **מדינת ישראל נ' חמיאל** (ניתן ביום 6.9.16) - במסגרתו דחה בית-המשפט העליון את ערעורה של המדינה על גזר-דינו של בית-המשפט המחוזי בירושלים, שהשית על אחד מן הנאשמים עונש מאסר בן 48 חודשים לריצוי בפועל, בגין ביצוען של שלוש עבירות שעניינן עסקה בנשק; ע"פ 2257/22 **שעבאן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 16.6.22) - במסגרתו דחה בית-המשפט העליון את ערעורה של המדינה על קלות העונש שנגזר על הנאשם - 24 חודשי מאסר בפועל, וזאת בעקבות הרשעתו, בין היתר, בעבירה שעניינה עסקה אחרת בנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק.

נסיבות הקשורות לביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק):

עובדות כתב-האישום המתוקן מלמדות כי עסקינן בסחר בשלושה כלי נשק, שלוש מחסניות המהוות אביזר לנשק וכן שמונה כדורים המהווים תחמושת לנשק, וזאת בלא רשות על-פי דין לעשות כן. חלקו של הנאשם בלעדי בביצוע עבירות אלו. אין אמנם להתעלם מן העובדה כי ישנם עוד שני נאשמים בפרשה דכאן, אך מעובדות כתב האישום שבהן הודה ובגין הורשע הנאשם, הוא היה זה שהניע את "הבשלתן" של עסקאות אלו, בעודו עומד בקשר מול הסוכנים. ככלל, הנזק הטמון במכירת נשק קשור בהגעת כלי נשק לידי גורמים שוליים, מה שעלול לגרום נזק חמור ואולי אף פגיעה אנושה בחיי-אדם. למרבה המזל, העסקות בהן היה מעורב הנאשם בוצעו מול סוכנים כך שבפועל לא נגרם נזק כאמור. **הנאשם הבין את שהוא עושה ואת הפסול שבמעשיו. הוא יכול היה וצריך היה להימנע מעשייתם.**

לאחר ששקלתי את הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם במעשיו, את מידת הפגיעה בהם, את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות שפורטו לעיל, הגעתי למסקנה לפיה **מתחם העונש ההולם למעשים בהם הורשע הנאשם נע בין 52 לבין 72 חודשי מאסר לריצוי בפועל** לצד עונשים נוספים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא לחוק):

יש לזקוף לזכותו של הנאשם את החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטי יקר, הנגזר מהודאתו ומנטילת האחריות. יש להתחשב בכך שעונש מאסר לריצוי בפועל בוודאי יפגע בו ובמשפחתו. הנאשם נעדר עבר פלילי. עוד יש לזכור כי שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו.

בנוסף לאמור לעיל, נוכח התנהגותו המסוכנת של הנאשם, סברתי כי בהחלט יש מקום להכליל בגדרי מתחמי הענישה את השיקול שעניינו **בהרתעת הרבים** (בהתאם לסעיף 40 לחוק); תוך העברת מסר לציבור הרחב שהתנהגות דומה שכזו אינה מקובלת במחוזותינו.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים לכך, מצאתי להטיל על הנאשם 1 עונשים כדלקמן:

א. 54 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלוש שנים עבירת נשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 35 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם במלואו עד 1.7.25.

אפנה כעת לדון בעניינו של הנאשם 2.

בכל הנוגע לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של נאשם זה, הרי שהדברים מובנים מאליהם: המחזיק נשק בלא רשות על-פי דין פוגע בראש ובראשונה **במנגנוני השלטון ובצורך להגן על שלום הציבור**, וכן **סיכון חיי אדם** העלול לנבוע מהתגלגלות כלי קטלני לידיהן של ידיים חבלניות או פליליות. פגיעת מעשיו של הנאשם בערכים אלו ממשית לנוכח אופי כלי-הנשק.

אזכיר כי בקביעת העונש בעבירות החזקת נשק יש לתלות משקל ניכר באופי הנשק, במידת היותו קטלני ובכמותו. כמו כן, מיוחס משקל ממשילתכלית ההחזקה. כבכל עבירה, גם בעבירות נשק קיים מדרג של חומרה, ושומה על בית-המשפט להביאו בחשבון בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם (ראו לעניין זה: ע"פ 9702/16 **אלוליאיה נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 13.9.17, בפסקה 8; ע"פ 4059/17 **סלמה נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 24.4.18, בפסקה 5).

על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירה שעניינה החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק. נמצאתי למד, כי בשנים האחרונות חלה אט-אט מגמת החמרה בענישה, הבאה לידי ביטוי בפסיקת הערכאות השונות הנוגעת לעבירות אלו. כאן המקום לציין, כי מדיניות הענישה הנהוגה במקרים אלו הינה מגוונת. ברי, כי תלויה היא בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

יפים לעניינו דבריה של כב' השופטת ארבל בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן**, ניתן ביום 19.1.2014:

"עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונן. **החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים**. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוען של עבירות אחרות. **עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד**" (ההדגשה אינה במקור).

ואכן, מגמת החמרה בענישה הבאה לידי ביטוי בפסיקת הערכאות השונות בגין עבירות בנשק

ניכרת היטב. עם זאת, ברי כי העונש שנגזר בסופו של יום תלוי לא רק בנסיבות ביצוע העבירה אלא גם בעברו הפלילי של הנאשם ובנסיבותיו האישיות. כך למשל, למדיניות הענישה בגין עבירות החזקת נשק, ראו: ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.5.22) - במסגרתו הושתו על שני נאשמים, בעלי עבר פלילי מכביד, 18 חודשי מאסר בפועל ו-21 חודשי מאסר בפועל בעקבות הרשעתם בעבירה שעניינה החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא לחוק; רע"פ 3619/21 אבו הלאל נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 26.5.21) - במסגרתו עונשם של הנאשמים נותר על כנו, כעשרה חודשי מאסר בפועל, וזאת בעקבות הרשעתם בעבירות שעניינן החזקת נשק ותחמושת שלא כדין לפי סעיפים 144(א) ו-29(א) לחוק. בית-המשפט העליון ציין כי העונש שהוטל על הנאשמים מקל עמם, ואף אין בו כדי לבטא את החומרה שיש בהחזקת כלי הנשק המאולתרים; ע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' מיכאל אדרי (ניתן ביום 22.2.07) - במסגרתו החמיר בית-המשפט העליון את עונשו של הנאשם והעמידו על 24 חודשי מאסר בפועל, זאת בעקבות הרשעתו בעבירות של החזקת נשק שלא כדין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיפים 144 רישא ו-275 לחוק בהתאמה; ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון (ניתן ביום 14.2.21) - במסגרתו החמיר בית-המשפט העליון את עונשו של הנאשם והעמידו על שלוש שנות מאסר בפועל, וזאת בעקבות הרשעתו בעבירות נשק (רכישה והחזקה) לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק בצירוף סעיף 29 לחוק.

נסיבות הקשורות לביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק):

עובדות כתב-האישום המתוקן מלמדות, כי עסקינן בהחזקת נשק ובמחסנית המהווה אביזר לנשק ובתוכה 8 כדורים המהווים תחמושת לנשק בלא רשות על פי דין לעשות כן. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה ממשי, שכן הוא זה שנשא את הנשק, המחסנית והכדורים. פוטנציאל הנזק רחב, בהתחשב באופי העבירה והמעשים ולאור סוג הנשק הקטלני. הנאשם הבין את מעשיו והיה צריך להימנע מעשייתם.

לאחר ששקלתי את הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם במעשיו, את מידת הפגיעה בהם, את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות שפורטו לעיל, הגעתי למסקנה לפיה מתחם העונש ההולם למעשים בהם הורשע הנאשם נע **בין 20 לבין 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל** לצד עונשים נוספים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא לחוק):

יש לזקוף לזכותו של הנאשם את החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטי יקר, הנגזר מהודאתו ומנטילת האחריות. יש להתחשב בכך שעונש מאסר לריצוי בפועל בוודאי יפגע בנאשם ובמשפחתו. הנאשם נעדר עבר פלילי. יש לזכור כי שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו, אך כן הומלץ לאפשר שילובו בהליך שיקומי במסגרת מאסרו.

סוף דבר

לאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים לכך, מצאתי להטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. **20 חודשי מאסר לריצוי בפועל** בניכוי ימי מעצרו.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלוש שנים עבירת נשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין.

ג. קנס בסך 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.6.25.

נוכח המלצות שירות המבחן, אבקש משירות בתי הסוהר לבחון את אפשרות שילובו של הנאשם בתהליך טיפולי במסגרת בית הכליאה.

אפנה כעת לדון בעניינו של **הנאשם 3**.

בכל הנוגע לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של נאשם זה, הרי שהדברים מובנים מאליהם: המחזיק נשק בלא רשות על-פי דין פוגע בראש ובראשונה **במנגנוני השלטון ובצורך להגן על שלום הציבור**, וכן **סיכון חיי אדם** העלול לנבוע מהתגלגלות כלי קטלני לידיהן של ידיים חבלניות או פליליות. פגיעת מעשיו של הנאשם בערכים אלו ממשית לנוכח אופי כלי-הנשק.

אזכיר כי בקביעת העונש בעבירות החזקת נשק יש לתלות משקל ניכר באופי הנשק, במידת היותו קטלני ובכמותו. כמו כן, מיוחס משקל ממשי לתכלית ההחזקה. כבכל עבירה, גם בעבירות נשק קיים מדרג של חומרה, ושומה על בית-המשפט להביאו בחשבון בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם (ראו לעניין זה: ע"פ 9702/16 אלוליאיה נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 13.9.17, בפסקה 8; ע"פ 4059/17 סלמה נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 24.4.18, בפסקה 5).

על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, עיינתי כאמור בפסיקה רחבה העוסקת בעבירה שעניינה החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק. איני רואה צורך לחזור על הדברים, שכן הם מפורטים בעניינו של נאשם 2 ומהם ניתן ללמוד גם לעניינו של נאשם זה.

משכך, אפנה לדון בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק):

עובדות כתב-האישום המתוקן מלמדות, כי עסקינן בהחזקת נשק ומחסנית המהווה אביזר לנשק בלא רשות על פי דין לעשות כן. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה ממשי, שכן הוא זה שנשא את הנשק. פוטנציאל הנזק רחב, בהתחשב באופי העבירה והמעשים ולאור סוג הנשק הקטלני. הנאשם הבין את מעשיו והיה צריך להימנע מעשייתם.

לאחר ששקלתי את הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם במעשיו, את מידת הפגיעה בהם, את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות שפורטו לעיל, הגעתי למסקנה לפיה מתחם העונש ההולם למעשים בהם הורשע הנאשם נע **בין 19 לבין 34 חודשי מאסר לריצוי בפועל** לצד עונשים נוספים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא לחוק):

יש לזקוף לזכותו של הנאשם את החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטי יקר, הנגזר מהודאתו ומנטילת האחריות. יש להתחשב בכך שעונש מאסר לריצוי בפועל בוודאי יפגע בנאשם ובמשפחתו. הנאשם נעדר

עבר פלילי והביע צער וחרטה במסגרת תסקיר שירות המבחן. אמנם שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם אך כן הומלץ לבחון אפשרות שילובו בתוכניות מותאמות במסגרת שירות בתי-הסוהר וזאת לאור נכונותו של הנאשם להמשיך בהליך טיפולי.

סוף דבר

לאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים לכך, מצאתי להטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. **19 חודשי מאסר לריצוי בפועל** בניכוי ימי מעצרו.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלוש שנים עבירת נשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין.

ג. **קנס בסך 2,500 ₪** שישולם עד 1.6.25 או 25 ימי מאסר תמורתו.

נוכח המלצות שירות המבחן, אבקש משירות בתי הסוהר לבחון את אפשרות שילובו של הנאשם בתהליך טיפולי במסגרת בית הסוהר.

זכות ערעור כחוק

ניתן היום, ז' טבת תשפ"ה, 07 ינואר 2025, במעמד הצדדים.